

İnsan-ı Kamil ; Resulullah (as)

‘Küntükenzen mahfiyyen ‘ kudsi hadisi şerifi gereğince , Cenab-ı Hak ve Tekaddes Hazretleri , hüviyyet-i zatiyye-i vahidiyye-i gaybiyye-i ilahiyyesinde , kendi zatıyla mevcut olup , yine kendi zatını kendi zatında müşahede-i külliye-i tafsiliyye ile rü’yet ider ve cem’i halayık-ı imkaniyye ve suver-i kevniiyye ve esma ve sıfat-ı ilahiye , zatı kabzasında müstehleke olduğu gibi hermişe müstehleke görür idi. Lakin zahirde bunların zuhur idecek ayanı olmadığından kendi zat u ayanını ve hakayık u kemalatını , kevn-i camide müşahede iktiza etmekle **‘fe ehbebtü en e’refe fe halektül halka’** şatr-ı sanisi mistakınca , alemi **‘rahman’** sureti üzerine halk edip esma ve sıfatı ayanını , suver-i alemde , rü’yet itmiş ise de zat-ı ehadiyyete mahzar olmakla , alemde kudret ü vüsat olmadığından , **İnsan-ı Kamili yani Aleyhi Efdalüttahiyye Efendimiz Hazretlerini** , iki ciheti cami bulunduğu halde halk buyurmuştur ki, bir yüzü batın ve diğeri zahirdir.

Batını , zat ü sıfat ü esma –i ilahiyesine mahzar ve zahiri dahi suver-i alemde rüşena olan tecelliyatına mastardır. Bu yüzden batınlarına vahdet ve zahirlerine kesret itibar olundu.

(Cebbarzade Arif (ks) , Atiye-i Sübhaniyye Şerhi’nden)